

Mihin katosi kärppähenki?

Oulun Kärppien viime vuosikymmen kuuluu pohjoissuomalaisen urheiluhistorian kirkkaimpiin lukuihin. Kärpät nousi keväällä 2000 takaisin SM-liigaan 11 vuoden korpivaelluksen päätteeksi, minkä jälkeen saldona oli neljä mestaruutta, kaksi hopeaa ja pronssi.

Samaan aikaan Oulun Kärpät Oy:stä rakennettiin menestyvä yritys, joka on pystynyt jakamaan osakkailleen säännöllisesti osinkoja.

Tärkein saavutus on kuitenkin ollut pohjoisen hurmoshenki, joka on kärppäilmiön sydän ja sielu. Juuri tuo pelaajista faneihin ja yritysmaailman yhteistyökumppaneihin välittynyt hurmos on kantanut Kärppiä menestyksestä toiseen.

Syyskaudella 2010 Oulun Kärpät on kuitenkin hengetön ja häviävä joukkue, jonka tähdet keikkuvat ainoastaan palkkatilastojen kärjessä. Sarjataulukko kertoo totuuden puolen Suomen joukkueen tämän hetkisestä tilasta. Miten tähän on tultu? Mihin katosi Kärppien maaginen hurmoshenki? Vastaukset löytyvät sekä kaukalosta että kabineteista.

Pelillisellä puolella Kärppien suurin virhe oli, että Matti Alatalo ei saanut potkuja aiemmin viime kaudella. Mikko Haapakoski siirrettiin päävalmentajan pallille tilanteessa, jossa alisuorittava joukkue valmistautui kriisitunnelmissa pudotuspeleihin. Haapakoski ei saanut kurssia oikeenomaan, mikä heijastui väistämättä myös kuluvan kauden otteisiin. Loukkaantumissuma on ollut olennainen osa heikkoa syyskautta, mutta sen taakse on turha piiloutua. Vammat ovat olennainen osa huippu-urheilua, ja jokainen joukkue kokee kauden mittaan menetyksiä sairastuvalle.

Maanantaina Haapakosken paikan ottanut Hannu Aravirta on sydämeltään kärppähenkinen, mutta henkilökohtaisesti olen hyvin pessimistinen hänen mahdollisuuksiinsa nostaa joukkue suosta. En ole mikään tilastotieteilijä, mutta vilkaisu Aravirran uraan vuoden 2003 MM-kotikisojen Ruotsi-katastrofin jälkeen kertoo kaiken olennaisen. Toivottavasti olen päätelmässäni väärässä.

Kärppien henki ei ole kuitenkaan rapissut ainoastaan kaukalossa. Pitkäaikainen puheenjohtaja Seppo Arponen jätti paikkansa viime vuonna ja sen jälkeen hallituksen tekijänimistä ovat luopuneet Matti Pörhö ja Jorma Terentjeff.

Kärppien vahvuus hallituksen osalta oli menestysvuosina siinä, että vahvat vaikuttajat pystyivät estämään kuppikuntien syntymisen seuran sisälle. Ainahan laiva nitisee liitoksistaan, kun vauhti kasvaa, mutta menestyksen vuosina puhallettiin yhteen hiileen sekä voittojen että tappioiden hetkillä. Nyt näyttää ulkopuolisen silmin siltä, että kun Arponen ei ole johtajan karismallaan ruorissa, alkavat hiiret hyppiä pöydällä.

Oululaisissa urheilupiireissä on julkinen salaisuus, että kuppikuntaisuus on jälleen nostamassa päätään Kärppien piirissä.

Tällä hetkellä näyttää valitettavasti siltä, että historia on toistamassa itseään. Kärppien huikean 1980-luvun jälkeen seurasi totaalinen pohjakosketus, jossa hengettömät peliesitykset, epäonnistuneet valmentajavalinnat ja seurajohdon avainhenkilöiden vaihdokset kulkivat kaikki käsi kädessä kohti urheilullista ja taloudellista konkurssia. Kuulostaa turhan tutulta!

Tällä kertaa rahan loppumisesta on tuskin pelkoa, mutta menneistä kannattaisi ottaa opiksi ennen kuin Siperia opettaa.

Julkaistu Pohjolan Sanomissa 27.11.2010